

— kötelezze a Bizottságot az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott rendelet 45. cikkének (8) bekezdése túllép a rá felhatalmazást adó 1307/2013/EU rendelet⁽¹⁾ által kijelölt kereteken és az alapjogszabály által a tagállamoknak adott felhatalmazást újraértelmezve, egy szűkítő feltétel beépítése útján valójában kiüresíti a tagállamoknak adott felhatalmazást.

Továbbá a felperes úgy véli, hogy a megtámadott rendelet preambuluma nem tartalmazza az elvárható mértékű és részletességű indokolást. Az álláspontja szerint, egy ilyen mértékű, ekkora mennyiségű felhatalmazó rendelkezésre hivatkozó módosítás gyakorlatilag követhetlenné teszi annak egyértelmű követését, hogy a Bizottság mely felhatalmazó rendelkezésre és milyen mértékben támaszkodott pontosan, ami szinte lehetetlenné teszi az elengedhetetlen jogbiztonsági szempontú vizsgálatot.

A felperes arra is hivatkozik, hogy a Bizottság által elfogadott szabályozás a gyakorlatban hátrányos megkülönböztetést valósít meg azon fajok illetve termelők között, akik rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvényt kívánnak létesíteni. A kétféle típusú telepítés illetve telepítő azonos helyzetben van, így nem is indokolt aszerint különbséget tenni közöttük, hogy milyen fajtát kívánnak választani telepítéseik megvalósítására.

Továbbá a felperes azt állítja, hogy a Bizottság a felhatalmazó rendelet tárgyalása során mindvégig ellenezte, hogy a tagállamoknak lehetőségük legyen akár rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvényvel beültetett területeket is ökológiai jelentőségű területnek minősíteni. A felperes szerint a Bizottság minden jel szerint a megtámadott szabályozás révén kívánta ezt a lehetőséget a gyakorlatban ellehetetleníteni, ezzel hatáskörrel való visszaélést valósítva meg.

Végül a felperes többek között úgy véli, hogy a megtámadott rendelet a jogbiztonság általános elvébe ütközik azért, hogy egyrészt a megtámadott rendelet 45. cikkének (8) bekezdése több szempontból sem egyértelmű, másrészt pedig a rendelet hatálybalépéséig nem biztosít egy ilyen horderejű változásra való felkészüléshez elegendő felkészülési időt. A felperes álláspontja szerint sérül a jogos várakozások elve is, mert a Bizottság a hatályba léptető rendelkezések megfogalmazásánál nem volt tekintettel arra, hogy a mezőgazdaság területén a felkészülési idő adott esetben szükségszerűen hosszabb kell, hogy legyen. Ezen kívül a felperes álláspontja szerint a vitatott intézkedés az Európai Unió Alapjogi Chartájának 17. cikkében foglalt, a tulajdonhoz való jog sérelmét is megvalósítja.

⁽¹⁾ A közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról, valamint a 637/2008/EK és a 73/2009/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1307/2013/EU európai parlamenti és a tanácsi rendelet (HL L 347., 608. o.).

2014. szeptember 22-én benyújtott kereset – Szlovák Köztársaság kontra Bizottság

(T-678/14. sz. ügy)

(2014/C 448/36)

Az eljárás nyelve: szlovák

Felek

Felperes: Szlovák Köztársaság (képviselő: B. Ricziová, meghatalmazotti minőségben)

Alperes: Európai Bizottság

Kérelmek

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

— semmisítse meg a Bizottság 2014. július 15-i levelében foglalt határozatát, amellyel a Bizottság felszólítja a Szlovák Köztársaságot, hogy bocsassa rendelkezésre az elveszített hagyományos saját forrásoknak megfelelő pénzeszközöket; és

— a Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek a viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Keresete alátámasztása érdekében a felperes négy jogalapra hivatkozik.

1. Az első, a Bizottság hatáskörének hiányára alapított jogalap

A Szlovák Köztársaság szerint a Bizottság nem rendelkezik hatáskörrel a megtámadott határozat elfogadására. Egyetlen uniós jogi rendelkezés sem ruház a Bizottságra olyan jogkört, mint amelynek keretében eljár a megtámadott határozat meghozatalával, nevezetesen jogkört arra vonatkozóan, hogy a ki nem vetett behozatali vám formájában elveszített hagyományos saját forrásoknak megfelelő összeg értékelését követően kötelezzen egy olyan tagállamot, amelyet az említett vámok kiszámítása és beszedése tekintetében nem terhelt felelősség, a Bizottság által meghatározott, az állítólagos veszteségnek megfelelő összegű pénzeszközök rendelkezésre bocsátására.

2. A második, a jogbiztonság követelményeinek megsértésére alapított jogalap

A Szlovák Köztársaság szerint a Bizottság, még ha hatáskörrel rendelkezne is a megtámadott határozat meghozatalára – jöllehet nem ez e helyzet -, a jelen esetben megsértette a jogbiztonság elvét. Az a kötelezettség ugyanis, amelyet a megtámadott határozat ró a Szlovák Köztársaságra, ez utóbbi álláspontja szerint nem volt ésszerűen előrelátható e határozat elfogadását megelőzően.

3. A harmadik, a Bizottság hatáskörének jogellenes gyakorlására alapított jogalap

A Szlovák Köztársaság szerint a Bizottság, még ha hatáskörrel rendelkezne is a megtámadott határozat meghozatalára, és a megtámadott határozat elfogadása során a jogbiztonság elvével összhangban járt volna el – jöllehet nem ez e helyzet -, a jelen ügyben nem gyakorolta hatáskörét jogszerű módon. Először is a Bizottság nyilvánvalóan téves értékelést végzett, mivel a Szlovák Köztársaságtól pénzeszközöket követel, noha egyáltalán nem voltak elveszített hagyományos saját források, vagy e veszteség nem azon események közvetlen következménye, amelyeket a Bizottság a Szlovák Köztársaságnak felró. Másodszor a Bizottság megsértette a Szlovák Köztársaság védekezéshez való jogát, valamint a megfelelő ügyintézés elvét.

4. A negyedik, a megtámadott határozat indokolásának elégtelenségére alapított jogalap.

Negyedik jogalapjával a Szlovák Köztársaság azt állítja, hogy a megtámadott határozat indokolása több olyan hiányosságban is szenved, amelyek miatt azt elégtelennek kell ítélni, és ami a lényeges eljárási szabályok megsértését valószínűsíti meg, továbbá ellentétes a jogbiztonság elvével. A Szlovák Köztársaság úgy véli, hogy a megtámadott határozatban a Bizottság nem jelölte meg e határozat jogalapját. Nem pontosította továbbá egyes megállapításainak eredetét és alapját. Végül a Szlovák Köztársaság szerint a megtámadott határozat indokolása bizonyos szempontból zavaros.

2014. szeptember 19-én benyújtott kereset – European Dynamics Luxembourg és Evropaiki Dynamiki kontra Bizottság

(T-698/14. sz. ügy)

(2014/C 448/37)

Az eljárás nyelve: görög

Felek

Felperesek: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luxemburg), Evropaiki Dynamiki-Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athén, Görögország) (képviselő: V. Christianos ügyvéd)

Alperes: Európai Bizottság